13/08/2020

Η Θεοτόκος αντιφεγγίζει σαν λαμπρό αστέρι μέσα στο φως του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γλυφάδας

ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης, κ. Αντώνιος, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει: “Η Θεοτόκος δεν παρέδωσε στην Αγία Γραφή ούτε τις σκέψεις της, ούτε την αγάπη της για τον Υιό και Θεό της, ούτε τις θλίψεις της ψυχής της κατά την ώρα της σταυρώσεώς Του, διότι δεν θα ηδυνάμεθα να τα συλλάβουμε. Όμως, παῤ όλο που η ζωή της εσκεπάζετο, θα λέγαμε, από αγία σιγή, ο Κύριος εφανέρωσε στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας πως η Παναγία αγκαλιάζει με την αγάπη της όλον τον κόσμο και βλέπει με το Άγιο Πνεύμα όλους τους λαούς της γης και, όπως ο Υιός Της, ευσπλαγχνίζεται και Αυτή και ελεεί τους πάντες”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἑορτάζομε σήμερα, ἀδελφοί μου, τήν ἱερά Κοίμηση τῆς εὐλογημένης Θεομήτορος. Τοῦ ἀμαράντου αὐτοῦ ἄνθους τῆς γῆς, πού ποτέ δέν ἁμάρτησε. Οὔτε κἄν μέ τήν σκέψη. Γἰ αὐτό καί ποτέ δέν ἔχασε τήν θεία Χάρη. Ὅση εἶναι ἡ ἀγνότητά της τόση εἶναι καί ἡ δόξα της. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κρονστάνδης, ἐκφράζοντας τήν πνευματική του ἐμπειρία, γράφει, ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀντιφεγγίζει σάν λαμπρό ἀστέρι μέσα στό φῶς τοῦ Θεοῦ. Σάν πυρωμένο κάρβουνο μέσα στήν δυνατή φωτιά. Εἶναι

ὅλη ὑπέρλαμπρη καί φλογισμένη. Ὅπως ὁ Θεός εἶναι αἰώνιο φῶς, ἔτσι καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι παντοτινό φῶς καί ἄσπιλη ἁγιότης.

Καί ἡ ἁγιότης τῆς Παναχράντου Δεσποίνης Μαριάμ προέρχεται ἀπό τήν ἀγάπη της πρός τόν Θεό. Ἡ ἀγάπη της ἦταν τελεία, ἀπέραντη καί ἀκατάληπτη. Ἀγαποῦσε ἄπειρα τόν Θεό καί Υἱό της. Ἡ ἀγάπη της γιά τόν Θεό ἦταν ἰσχυρότερη καί φλογερότερη καί ἀπό τήν ἀγάπη τῶν Χερουβείμ καί τῶν Σεραφείμ. Γι αὐτό καί ὅλες οἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἀρχαγγέλων ἐκπλήσσονται μέ Αὐτήν.

Ἡ Θεοτόκος δέν παρέδωσε στήν Ἁγία Γραφή οὔτε τίς σκέψεις της, οὔτε τήν ἀγάπη της γιά τόν Υἱό καί Θεό της, οὔτε τίς θλίψεις τῆς ψυχῆς της κατά τήν ὥρα τῆς σταυρώσεώς Του, διότι δέν θά ἠδυνάμεθα νά τά συλλάβουμε. Ὅμως, παῤ ὅλο πού ἡ ζωή της ἐσκεπάζετο, θά λέγαμε, ἀπό ἁγία σιγή, ὁ Κύριος ἐφανέρωσε στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας πώς ἡ Παναγία ἀγκαλιάζει μέ τήν ἀγάπη της ὅλον τόν κόσμο καί βλέπει μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ὅλους τούς λαούς τῆς γῆς καί, ὅπως ὁ Υἱός Της, εὐσπλαγχνίζεται καί Αὐτή καί ἐλεεῖ τούς πάντες.

Ἡ σπλαχνική Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀγαπᾶ ἰδιαιτέρως ὅλους ὅσους τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ λυπᾶται καί στεναχωρεῖται γιά ἐκείνους πού Τόν ἀρνοῦνται. Χαίρεται καί ἀγαλλιᾶται, ὅταν μᾶς βλέπῃ νά ἀγωνιζώμεθα νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Υἱοῦ Της. Καί ὄχι μόνον χαίρεται, ἀλλά καί μεσιτεύει τότε γιά μᾶς. Τότε Αὐτή γίνεται ἡ βοήθειά μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Τό στήριγμά μας. Ἡ μεσίτριά μας. Ἡ καταφυγή μας. Ἡ ἀκαταίσχυντη ἐλπίδα μας. Ἡ ἀκαταμάχητος σύμμαχός μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Κανείς δέν κατέφυγε πρός Αὐτήν μέ πίστη καί ἐλπίδα καί ἐπέστρεψε μέ ἄδεια χέρια. Ὁπωσδήποτε ἔλαβε ὅ,τι ἐζήτησε, ἐφ ὅσον βεβαίως αὐτό δέν ἐμποδίζει τήν σωτηρία του. Καί ὄχι μόνον παίρνουμε ὅ,τι ζητοῦμε, ἀλλά καί πολύ περισσότερα˙ καί πολύ καλύτερα. Γι αὐτό ὅλος ὁ οὐρανός καί ὅλη ἡ γῆ χαίρονται καί ἀγαλλιῶνται μέ τήν ἀγάπη Της καί τήν μητρική Της φροντίδα.

Εἶναι ἀξιοθαύμαστο καί ἀκατανόητο, τό πῶς, ἐνῶ ζῆ στούς οὐρανούς καί βλέπει ἀδιάκοπα τήν δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐν τούτοις δέν λησμονεῖ καί ἐμᾶς τά φτωχά ἀπό ἀρετές παιδιά της, καί μᾶς ἀγκαλιάζει μέ τήν εὐσπλαγχνία της. Γι αὐτό καί κάθε χριστιανική ψυχή ἑλκύεται ἀπό ἀγάπη πρός Αὐτήν καί σέ Αὐτήν προστρέχει πάντοτε μέ ἀπόλυτη ἐλπίδα καί πεποίθηση, ὅτι ὁπωσδήποτε θά εὕρῃ “ταχινήν” βοήθειαν.

Σέ Αὐτήν ἄς προστρέχουμε, ἀδελφοί μου, καί ἐμεῖς ὡς βοηθό, καί στίς θλίψεις τῆς παρούσης ζωῆς καί τήν ὥρα τῆς ἀπό τῆς γῆς ἐκδημίας μας, γιά νά εὕρωμε τό θεῖο ἔλεος.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

 Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ